

For det offentlige drejer det sig om arbejdsformidlingen, det drejer sig om uddannelsen, og det drejer sig om job, og for den private sektor drejer det sig om at være med til at løfte denne opgave. De to opgaver er sådan set forbundne kar. De supplerer hinanden, for jo mindre der løftes fra den private sektor, desto større en opgave står vi over for i den offentlige, såvel på det statslige som på det kommunale område.

De tre vigtigste elementer i finanslovsforliget er arbejdsmarkedspolitik, socialpolitik og uddannelse. Vi har allerede haft nogen drøftelse af arbejdsmarkedspolitikken og socialpolitikken. Jeg vil godt benytte lejligheden her i min ordførertale til at understrege uddannelsesaspektet.

Vi har i nogle år været i en situation, hvor en tredjedel af en hel ungdomsårgang ikke har anden uddannelse, når de skal ud på arbejdsmarkedet, end folkeskolen. Det skal ændres nu. Man kan sige, at det, der ligger i disse mange detaljerede forslag, er en slags håndslag til nutidens og fremtidens unge, og det er et håndslag, som virkelig vil noget.

Men der skal også være plads til dem, der ikke orker eller ikke evner den mere boglige vej. Det er der også i forliget, og der er også et ganske stort afsnit om voksenuddannelserne, som vil fjerne mange af de myter og mange af de problemer, vi står over for.

Jeg skal ikke gøre meget ud af erhverv, bolig, skat, sundhed og de andre mere sektorbetonede dele af finanslovsforliget, for dem drøftede vi i går under debatten om ændringsforslagene. Men der er to blokke, to klumper, som jeg bliver nødt til at gøre et par bemærkninger om, og det er vedrørende forsvaret og justitsvæsenet.

Allerede i går var jeg inde på, at sådan som forsvarsforliget nu foreligger som en del af finanslovaftalen, er det blevet noget dyrere, end regeringen lagde op til, og faktisk noget dyrere, end vi i Det Radikale Venstre mente var nødvendigt og i og for sig forsvarligt. Men overordnet må vi fastholde, at vi opnår vigtige ting med denne aftale. Vi får en 5-årig ordning, og det er en fordel for et forsvar, som alt for længe har ventet på at få nydefineret sine opgaver.

Vi hæfter os også ved, at dette forsvarsforlig lægger op til en ganske gennemgribende omstilling af hele indsatsen. Det internationale aspekt i det danske forsvar bliver trukket kraftigt frem. Vi omstiller os på den måde fra det traditionelle nærforsvar af dansk territorium, som der i hvert fald ikke er det samme behov for som tidligere

efter vor og andre partiers mening, og som skal betragtes med andre øjne. Derimod skal vi trække vores forsvar frem i den internationale sammenhæng og løse de opgaver, som FN definerer, uanset om det bliver med blå eller grønne baretter eller hjelme, eller hvad det nu bliver i NATO-regi. Det er underordnet i den sammenhæng, så længe det drejer sig om fredens sag.

Ved dette forsvarsforlig får vi også en lang række af de strukturrationaliseringer, man i meget lang tid har efterlyst fra forsvarets side, bragt på plads. Det kneb ærlig talt noget, specielt i de store borgerlige oppositionspartier, at få taget stilling til det, men det er sket nu. Endelig er der nedsat en forsvarskommission, som ganske hurtigt skal komme med et bud på den fjernere fremtid.

Når alt dette er sket, er der trods alt stadig mærkbare besparelser tilbage, og så får vi omsider også her i Danmark høstet måske ikke den hele, men en del af den fredsdividende, der rent faktisk findes. Så alt i alt er det et forsvarsforlig, vi også kan tilslutte os, som vi har tilsluttet os, og som vi også vil forsvare – ja undskyld ordspillet!

Blot nogle ganske få ord om politiforliget. I går gik vi mere i detaljer med det, og jeg vil bare fastholde det overordnede synspunkt fra i går, nemlig at vi hermed får en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er afsat til politiet. Vi får et bedre flow, en bedre gang gennem justitsvæsenet, fordi kriminalforsorgen og domstolene tilgodeses med flere ressourcer, hvorimod politiet bliver pålagt at udnytte sine ganske rigelige ressourcer mere rationelt. Turnusundersøgelsen fra Finansministeriet viser, at der er mulighed for det, og det vil vi nu prøve at få gennemført.

I en af ordførertalerne tidligere på dagen – det var hr. Thor Pedersens mener jeg – var der et udsagn om, at regeringen havde forsøgt at svække politiet. Det mener jeg var et forkert udsagn. Vi har hverken fra Det Radikale Venstres side og heller ikke, som jeg har opfattet det, fra nogen af de andre regeringspartiers side forsøgt at svække politiet. Men vi har stillet det samme krav til politietaten, som vi må stille til alle offentlige etater, nemlig at den benytter sine ressourcer ordentligt, og nu bliver det politiets eget ansvar at udnytte de ressourcer rigtigt.

Vi forlader det princip, som har været herskende i alt for mange år, hvor vi fra politisk plan har fastsat et styrkemål for politiet og sagt, at der skulle være et eller andet nøjagtigt antal politibetjente i Danmark, i 1995 f.eks. 10.850,